

APROBAT

B.P. Nr. 451 din 8.06.2010

În şedinţa Biroului permanent al
Camerei Deputaţilor

din data de 14.06.2010

Nr. 451

INFORMARE

**privind participarea la Conferinţa preşedinţilor comisiilor de justiţie şi afaceri interne
din statele membre UE, organizată de către Parlamentul Spaniei,
în cadrul Preşedinţiei spaniole a Uniunii Europene**

- Madrid, 20 mai 2010 -

Parlamentul Spaniei a organizat, în data de 20 mai 2010, la sediul Senatului Spaniei, din Madrid, conferinţa preşedinţilor comisiilor de justiţie şi afaceri interne din statele membre UE. Din partea *Camerei Deputaţilor* au participat dl. deputat *Florin IORDACHE*, vicepreşedintele Comisiei juridice, de disciplină şi imunităţi şi dl. deputat *Gheorghe GABOR*, membru în Comisia juridică, de disciplină şi imunităţi. Din partea *Senatului României* au participat dl. senator *Toni GREBLĂ*, preşedintele Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări şi dna. *Amalia Răduţ*, consilier parlamentar la Direcţia pentru afaceri europene.

În cadrul reuniunii au fost abordate următoarele teme:

1. **priorităţile preşedinţiei spaniole în domeniul justiţiei şi afacerilor interne;**
2. **securitatea internă a UE: prevenirea riscurilor şi modele de cooperare; protecţia victimelor**
3. **controlul parlamentar pentru reglementările din domeniul Spaţiului de libertate, securitate şi justiţie, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.**

Reuniunea a fost deschisă de domnul Francisco Javier Rojo García, Preşedintele Senatului Spaniei. El a subliniat că după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, parlamentele naţionale au câştigat dreptul de a fi informate cu privire la reglementările ce privesc spaţiul de libertate, securitate şi justiţie, toate reglementările putând fi supuse controlului, în vederea respectării principiului subsidiarităţii.

Ministrul Afacerilor Interne din Regatul Spaniei, domnul Alfredo Pérez Rubalcaba a precizat că, în cadrul şedinţei Consiliului pentru Afaceri Interne şi Justiţie (JAI) din 25-26 februarie 2010, statele membre au concluzionat că principalele provocări pentru securitatea internă a UE sunt ameninţările comune la care trebuie găsite şi aplicate soluţii.

Infracţionalitatea profită de posibilităţile oferite de o societate globalizată, precum comunicaţiile de mare viteză, mobilitatea crescută şi tranzacţiile financiare instantanee. De asemenea, există fenomene care au un impact transfrontalier asupra securităţii şi siguranţei pe teritoriul UE. Formele grave de criminalitate şi criminalitatea organizată devin din ce în ce mai semnificative. Sub diferitele lor forme, acestea au tendinţa să se manifeste atunci când pot obţine beneficii financiare cât mai mari, cu riscuri minime, fără a ţine seama de frontiere. Traficul de droguri, infracţionalitatea economică, traficul de fiinţe umane, filierele de imigraţie clandestină, traficul de armament, exploatarea sexuală a minorilor şi pornografia infantilă, infracţiunile săvârşite prin violenţă, spălarea banilor şi fraudarea documentelor sunt doar câteva dintre modalităţile prin care criminalitatea organizată şi formele grave de criminalitate se manifestă în UE. Mai mult, corupţia reprezintă o ameninţare la adresa fundamentelor sistemului democratic şi ale statului de drept.

Terorismul, sub toate formele sale, manifestă o lipsă absolută de respect pentru viața umană și valorile democratice. Dimensiunea sa globală, consecințele sale devastatoare, capacitatea sa de a recruta prin intermediul radicalizării și al difuzării propagandei pe internet și diferitele sale mijloace de finanțare transformă terorismul într-o amenințare semnificativă, în constantă evoluție, la adresa securității.

Criminalitatea informatică reprezintă o amenințare globală, tehnică, transfrontalieră și anonimă la adresa sistemelor informatice și, prin urmare, implică numeroase provocări suplimentare pentru autoritățile de aplicare a legii.

Dezastrele naturale și cele provocate de om, precum incendiile forestiere, cutremurele, inundațiile și furtunile, secetele, penuria de energie și paneele tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC), constituie provocări în materie de siguranță și securitate. În prezent, sistemele de protecție civilă reprezintă un element esențial al oricărui sistem de securitate modern și avansat.

Pentru a face față acestor fenomene, statele membre ale UE dispun de propriile politici și strategii naționale de securitate și, drept răspuns la deplasarea infractorilor între țări învecinate, au fost instituite modele de cooperare între statele membre la nivel bilateral, multilateral și regional.

Instrumentele cele mai relevante pentru facilitarea cooperării sunt:

- ✓ **analiza situațiilor și scenariilor viitoare:** anticiparea amenințărilor. Europol și alte agenții ale UE realizează evaluări periodice ale amenințărilor.
- ✓ **răspunsul adecvat:** planificarea, programarea și gestionarea consecințelor. Au fost elaborate programe de lucru care permit abordarea metodică a pericolelor la adresa cetățenilor și preocupările acestora. De asemenea, au fost elaborate strategii și programe de lucru specifice privind combaterea terorismului, a traficului de droguri, a traficului de ființe umane, a criminalității organizate și protecției civile.
- ✓ **eficiența pe teren:** activitatea agențiilor, a instituțiilor și a organismelor. Au fost create o serie de agenții specifice ale UE, printre care: *Europol*, ale cărei obiective principale sunt colectarea și schimbul de informații și facilitarea cooperării dintre autoritățile de aplicare a legii în lupta acestora împotriva criminalității organizate și terorismului; *Eurojust*, care asigură coordonarea și sporește eficiența autorităților judiciare și *Frontex*, care gestionează cooperarea operațională la frontierele externe. De asemenea, alte organisme și rețele au fost instituite în domeniile formării, drogurilor, prevenirii criminalității, corupției și cooperării judiciare în materie penală.
- ✓ **instrumente fondate pe recunoașterea reciprocă, pentru schimbul de informații și facilitarea anchetelor și a operațiunilor comune.** De exemplu, mandatul european de arestare și dispozițiile privind înghețarea activelor. Au fost instituite baze de date, precum Sistemul de informații Schengen, și rețele pentru schimbul de informații privind cazierile judiciare, persoanele dispărute sau vehiculele furate și privind vizele eliberate sau refuzate. Utilizarea datelor ADN și a amprentelor digitale permit identificarea urmelor anonime lăsate la locul faptei. Instrumentele juridice ale UE facilitează cooperarea operațională între statele membre, cum ar fi instituirea unor echipe comune de anchetă, organizarea unor operațiuni comune și cooperarea strânsă în vederea asigurării securității evenimentelor internaționale.

Ministrul Justiției din Regatul Spaniei, domnul Francisco Caamaño Domínguez a subliniat că, prin cooperare, Spania, Belgia și Ungaria au priorizat direcțiile de aplicare ale Programului Stockholm, pentru a pune de acord cadrul următorului an și jumătate al președinției UE.

A fost elaborat Planul de acțiune pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm. Planul de acțiune are ca scop asigurarea concretizării acestor priorități, atât la nivel european, cât și la nivel global, asigurându-se că cetățenii beneficiază de progresele realizate în crearea spațiului de libertate, securitate și justiție. Uniunea trebuie să dea dovadă de hotărâre în felul în care răspunde așteptărilor și preocupărilor cetățenilor, trebuind să reziste tendințelor de a aborda securitatea, justiția și drepturile fundamentale, ca aspecte izolate.

Trebuie întărită poziția UE cu privire la protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor, în contextul tuturor politicilor UE, inclusiv în contextul aplicării legii și al prevenirii criminalității, precum și în relațiile noastre internaționale. Europa trebuie să aibă o poziție fermă cu privire la violența împotriva femeilor și a copiilor, inclusiv la violența domestică și la mutilarea genitală a femeilor, pentru a apăra drepturile copiilor și pentru a combate toate formele de discriminare, rasism și xenofobie.

Libera circulație este un drept fundamental al cetățenilor Uniunii Europene și al familiilor lor, a cărui respectare trebuie asigurată cu strictețe. Ar trebui să fie sporită mobilitatea prin eliminarea barierelor cu care se confruntă în continuare cetățenii atunci când se hotărăsc să își exercite dreptul la libera circulație plecând într-un alt stat membru decât cel de origine, pentru a-și efectua studiile sau pentru a lucra, pentru a înființa o companie, pentru a pune bazele unei familii sau pentru a se pensiona.

Legislația Uniunii trebuie să contribuie la:

- eliminarea barierelor în calea recunoașterii actelor juridice și poate conduce la recunoașterea reciprocă a efectelor actelor de stare civilă.
- punerea în aplicare a strategiei Europa 2020 și la atenuarea prejudiciilor cauzate de criza financiară.
- garantarea faptului că datoriile transfrontaliere pot fi recuperate la fel de ușor ca pe plan intern, ceea ce va ajuta întreprinderile să aibă încredere în piața internă, prin elaborarea unor proceduri eficiente de insolvență, care pot contribui la redresarea acestora după criza economică.

O strategie de justiție penală care să respecte pe deplin principiul subsidiarității și al coerenței ar trebui să ghideze politica UE în ceea ce privește apropierea dreptului penal material și procedural. Un sistem nou și amplu de obținere a probelor în cauzele transfrontaliere și un mai bun schimb de informații între autoritățile statelor membre cu privire la infracțiunile săvârșite constituie instrumente esențiale pentru a avea un spațiu de libertate, securitate și justiție funcțional.

Traficul de persoane, pornografia infantilă, criminalitatea informatică, infracționalitatea financiară, contrafacerea mijloacelor de plată și traficul de droguri ar trebui abordate într-un mod integrat. Eficientizarea urmăririi penale și a condamnării în instanță este la fel de importantă ca și grija acordată nevoilor persoanelor care sunt victime ale acestor infracțiuni și reducerea cererii de servicii care este posibil să fie furnizate de acestea. Punerea în comun a capacităților de aplicare a legilor statelor membre cu privire la anumite droguri și rute de trafic va constitui un prim răspuns operațional concret.

În următorii câțiva ani, accentul se va pune pe consolidarea unei politici comune reale în materie de imigrație și azil. UE trebuie să depună eforturi pentru obținerea unui nivel uniform de drepturi și obligații pentru imigranții legali, comparabil cu cel oferit cetățenilor europeni. Aceste drepturi, consolidate într-un cod privind imigrația și existența unor norme comune pentru gestionarea eficace a cazurilor de reintregire a familiei sunt esențiale pentru a exploata

la maximum efectele pozitive ale imigrației legale, în beneficiul tuturor părților implicate și va spori competitivitatea Uniunii. Uniunea își va continua acțiunile în sensul integrării migranților, apărând drepturile acestora, dar subliniind totodată responsabilitatea acestora de a se integra în societățile în care trăiesc. O atenție specială se va acorda situației copiilor neînsoțiți.

Trebuie elaborate și îmbunătățite mecanismele de prevenire, precum instrumentele de analiză și sistemele de alertă timpurie. Unul dintre instrumentele de prevenire aplicabile ar trebui să îl constituie un registru european de evidență a călătorilor (PNR), care să garanteze un nivel ridicat de protecție a datelor, în scopul prevenirii, al depistării, al anchetării și al urmăririi infracțiunilor teroriste și infracțiunilor grave, pe baza unei analize de impact. Astfel, ar putea fi înțelese mai bine diferitele tipuri de amenințări și probabilitatea acestora, cu posibilitatea de anticipare a evenimentelor ulterioare, fiind în acest mod pregătiți nu numai pentru a face față efectelor unor amenințări devenite realitate, ci și pentru a putea institui mecanisme de depistare și de prevenire a acestor evenimente înainte de toate.

Politicile de securitate, în special cele de prevenire, trebuie să adopte o abordare vastă, care să implice nu numai serviciile de aplicare a legii, ci și instituțiile și specialiștii de la nivel național și local. Prin urmare, ar trebui să se vizeze cooperarea cu alte sectoare, precum școlile, universitățile și alte instituții de învățământ, pentru a se preveni situația în care tinerii devin infractori. Sectorul privat, mai ales atunci când este implicat în activități financiare, poate contribui la elaborarea și la punerea în aplicare efectivă a mecanismelor menite să prevină activitățile frauduloase sau spălarea banilor. De asemenea, organizațiile societății civile pot juca un rol în desfășurarea campaniilor de sensibilizare a populației.

Prin Tratatul de la Lisabona, a fost instituit Comitetul permanent pentru cooperarea operațională în materie de securitate internă (COSI) pentru a asigura coordonarea și cooperarea eficace între autoritățile de aplicare a legii și cele de gestionare a frontierelor, inclusiv controlul și protecția frontierelor externe și, după caz, cooperarea judiciară în aspecte penale care țin de cooperarea operațională. COSI trebuie să asigure cooperarea riguroasă între agențiile și organismele UE implicate în securitatea internă a Uniunii (Europol, Frontex, CEPOL și SITCEN), pentru a încuraja o coordonare, o integrare și o eficacitate din ce în ce mai mare a operațiunilor.

Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, implicarea Parlamentului European în elaborarea politicilor de securitate a luat o mai mare amploare, ceea ce înseamnă că este esențială consultarea eficace la toate nivelurile. Parlamentele naționale trebuie să joace, de asemenea, un rol mai important în activitatea UE datorită capacității acestora de a monitoriza aplicarea principiului subsidiarității și a participării lor la evaluarea punerii în aplicare a politicilor privind justiția, libertatea și securitatea.

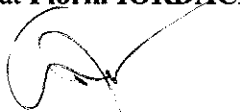
Concluziile conferinței:

- ✓ Până la acest moment acțiunile la nivelul UE s-au concentrat pe prevenție și pe descoperirea infracțiunilor. S-a considerat că este timpul să se acorde atenție **victimelor infracțiunilor**. În acest sens, sub președinția spaniolă a UE, a fost inițiat de către un grup de state membre un proiect de Directivă **privind ordinul european de protecție** – România făcând parte din acest grup.
- ✓ Printre principalele obiective ale Strategiei de securitate internă a UE trebuie să se numere **prevenirea și anticiparea infracțiunilor, precum și atenuarea impactului lor potențial**. Deși urmărirea eficace a autorilor unei infracțiuni rămâne esențială, un

accent și mai mare trebuie pus pe prevenirea infracțiunilor și a atacurilor teroriste, contribuind astfel la reducerea prejudiciilor umane și psihologice cauzate de aceste acte și care sunt adeseori ireparabile.

- ✓ Pentru a intensifica în mod considerabil nivelul actual al schimbului de informații, **trebuie consolidate, în continuare, mecanismele care favorizează încrederea reciprocă între autoritățile responsabile de asigurarea securității interne a UE**, pentru a întări mecanismele existente. Schimbul de informații trebuie să respecte întotdeauna, pe deplin, dreptul la o viață privată și protecția datelor cu caracter personal. Dacă un nivel ridicat de securitate presupune o intensificare a schimbului de date, atunci este important ca această intensificare să fie gestionată cu atenție, să fie proporționată și să respecte legislația în materie de protecție a datelor.
- ✓ UE nu trebuie să se limiteze la cooperarea dintre serviciile de aplicare a legii din statele membre. Trebuie să se stabilească relații cu alte țări învecinate printr-o **abordare globală a securității**, colaborându-se îndeaproape cu acestea și, după caz, susținându-se dezvoltarea lor instituțională, economică și socială. Acest sistem de lucru va presupune stabilirea unor posibilități de dialog în funcție de domeniile de preocupare și de interes comun și, de la caz la caz, vor putea fi identificate posibilități de cooperare.

Vicepreședintele Comisiei juridice, de disciplină și imunități
deputat **Florin IORDACHE**

Membru al Comisiei juridice, de disciplină și imunități
deputat **Gheorghe GABOR**

